แนวคิด Passive Income

โดย Min Sen Concept (fin.) 13 กุมภาพันธ์ 2565

แนวคิดอิสรภาพทางการเงิน (financial freedom) ซึ่งหลายคนคิดว่าเป็นเรื่องเดียวกับ การลงทุนเพื่อสร้างรายได้ (passive income) ซึ่งประการหลังนั้นเป็นการนำทรัพย์สินมาสร้างรายได้ หรือเลือกลงทุนในสินทรัพย์ที่สร้างรายได้ แต่สิ่งแรกนั้นหลายคนคิดว่าทำอะไรก็ตามแล้วเราจะมีรายได้ไปตลอดโดยไม่ต้องทำงาน แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็จะต้องมีทรัพย์สิน หรือมีเงินออมเสียก่อนเพื่อจะได้ใช้ในการลงทุนต่อไป นั่นคือ ควรจะเริ่มมีเงินออมก่อนเพื่อช่วยให้มีทรัพย์สิน การจะมีเงินออมก็จะต้องมาจากการจัดการการเงินที่ดี และปัจจัยแรกที่เริ่มต้น คือ การใช้จ่ายเงินอย่างฉลาดเป็นการประหยัด ร่วมกับมีความรู้ในการจะลงทุน และจะมีเรื่องนี้ได้ก็จะต้องมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเงิน

การเข้าใจทัศนคติเรื่องเงิน (Money Mindset) โดย Elizabeth Windisch แบ่งทัศนคติเรื่องเงินของคนออกเป็น 4 ประเภท คือ

กลุ่มที่เป็นผู้ให้ คือ คนที่นึกถึงคนอื่นมากกว่าตนเอง และมักใช้เงินกับลูก ๆ หรือบริจาคเพื่อการกุศล

กลุ่มนักเก็บเงิน คือ คนที่ชอบเก็บออมเงินมาก ประหยัดกับทุกเรื่อง มีเงินก็จะเก็บและไม่เคยหยุดที่จะเก็บ และต้องหาเงินมาเพิ่มเรื่อย ๆ

กลุ่มนักใช้เงิน คือ คนที่มีความสุขกับการใช้เงินไปเรื่อย ๆ ใช้เงินที่ได้มาในแต่ละวันไปกับความสุขของตนเอง

กลุ่มนักวิชาการ คือเป็นคนที่รู้ข้อมูลเรื่องการเงินเยอะมาก รู้ว่าควรทำอย่างไร แต่กลับอยู่เฉยไม่เคยทำตามสิ่งที่ตนเองอู้

โดยมากประสบการณ์ในวัยเด็กจะเป็นตัวกำหนดวิธีการใช้เงินในอนาคต จึงควรฝึกให้เด็กมีนิสัยในการใช้เงิน หรือหากไม่ได้ฝึกมาแต่เด็ก ก็ควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในอนาคต โดยเริ่มจากการลองเขียนประสบการณ์การใช้เงินของคุณในอดีต เพื่อสร้างความเข้าใจตนเอง และการเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อสร้างทัศนคติที่ดี เริ่มได้โดยจากการอยู่ท่ามกลางคนที่มีทัศนคติการเงินที่ดี จะทำให้เราเปลี่ยนพฤติกรรมไปทีละน้อย

ขอคำแนะนำคนที่ใช้เงินที่ดี มีการตั้งเป้าหมายทางการเงินแบบเดียวกับเรา และสามารถทำได้สำเร็จ ซึ่งมักจะเริ่มต้นจาก การไม่ใช้จ่ายด้วยอารมณ์ หรือไม่ใช้เงินซื้อของเพื่อความสุขของตนเอง หรือใช้เงินเพื่อซื้อของในเวลาที่รู้สึกไม่ดี

ไม่ควรเปรียบเทียบสถานะการเงินของตนเองกับใคร ๆ ไม่ว่าจะเป็นญาติ หรือเพื่อน เพราะมักจะทำให้เรารู้สึกอิจฉาหรือกังวลกับการใช้เงินของตนเองมากเกินไป และหลายครั้งจะเข้าใจผิดคิดว่าที่พวกเขาทำได้นั้นเพราะพวกเขารวย แต่เขาทำได้เขาจึงรวย หรือแม้แต่มองว่าคนรวยนั้นไม่ดี เช่น เอาเปรียบคนอื่น โกง เพราะถ้ามีแนวคิดเช่นนี้ ก็ยิ่งทำให้เรายากที่จะมั่งคั่งได้

ควรตั้งเป้าหมายการใช้เงินด้วยตนเอง อาจจะเป็นการออมประมาณ 10 % ของรายได้ ไม่ใช่เหลือค่อยออม เพราะมักจะไม่ค่อยเหลือ ที่สำคัญไม่ควรสร้างหนี้สินเกินกำลังตนเอง

ควรเข้าใจสินทรัพย์ หรือหนี้สิน เพราะหลายคนซื้อของที่คิดว่าเป็นสินทรัพย์แต่สุดท้ายอาจจะเป็นหนี้สินก็ได้ เช่น รถยนต์หากซื้อมาเพื่ออำนวยความสะดวกอย่างเดียว อาจจะเป็นหนี้สิน เพราะไม่ก่อรายได้ แต่จะเป็นสินทรัพย์ถ้ารถนั้นมาช่วยในการทำงานและสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

เมื่อเข้าใจด้านทัศนคติและแนวทางแล้ว จากนั้นควรมาทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการกับรายได้ของเราเอง การมองถึงรายได้มี 2 ส่วน คือ

Active income เป็นการทำงานเพื่อให้ได้รายได้ หยุดงานก็ไม่มีรายได้

Passive income เป็นการลงทุนจากทรัพย์สินที่มีเพื่อก่อให้เกิดรายได้ แต่การลงทุนมีความเสี่ยง และต้องติดตามและศึกษาหาความรู้เช่นกัน มิใช่ไม่ต้องทำอะไรแล้วจะมีรายได้ แต่รูปแบบการทำงานอาจจะเบากว่าในแง่การใช้แรงงาน แต่อาจจะต้องใช้สมองและจิตใจ รวมถึงอาจจะมีความวิตกกังวล และความเครียดเกิดขึ้นบ้าง โดยรูปแบบนี้ ได้แก่ หุ้น กองทุน บ้านให้เช่า ที่จอดรถให้เช่า การขายตรงบางชนิด และลิขสิทธิ์ต่าง ๆ ฯ

สิ่งหนึ่งที่อยากจะให้มองเห็นเกี่ยวกับแนวทางการหาเงินหรือหารายได้นั้น จากหนังสือของ Robert Kiyosaki ที่เขียนหนังสือที่ดังมากในชุดของ Rich Dad’s คือ เงินสี่ด้าน หรือ Cashflow Quadrant โดยแบ่งรายได้เป็นสองฝั่ง คือ

คนทางฝั่งนี้มักจะ มีความกลัวเป็นตัวขับเคลื่อน คนด้านนี้ขับเคลื่อนตนเองด้วยความฝัน

รายได้มักจะจำกัด ไม่ค่อยมีเป้าหมายในชีวิต มองอุปสรรค รายได้ไม่จำกัด มุ่งเป้าหมาย เห็นโอกาส

ทำงานเพื่อเงิน ชอบมีเงินสดเยอะ ชอบแสดงว่าตนเองเก่ง ใช้เงินทำงาน มองหาคนเก่ง เรียนรู้สิ่งใหม่ มักทำงานเพื่อคนอื่น อยากทำบุญแต่ไม่มีงบ สร้างงานเพื่อคนอื่น ทำบุญทันทีเมื่อมีโอกาส

ลูกจ้าง Employee เจ้าของธุรกิจ Business Owner

เป็นกลุ่มใหญ่ ที่รับผลตอบแทนเป็นเงินเดือน แตกต่าง ต้องมีทุน มีความสามารถ ต้องหาคนเก่งมา

ตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ นั่นคือ นายจ้างเป็นคนกำหนด ร่วมงานให้ได้ อาจเป็นรูปแบบบริษัท หุ้นส่วน มักอยู่ในวงจรหนี้สิน เช่น การผ่อนรถ ผ่อนบ้าน หากตกงานอันตราย การตลาดเครือข่าย เจ้าของกิจการ

ทำธุรกิจส่วนตัว Self-employed นักลงทุน Investor

เป็นคนที่จ้างตนเองทำงาน คิดเองทำเอง จะเติบโตด้วยประสบการณ์ มองหาผลตอบแทนจากเงินปันผล ดอกเบี้ย เปลี่ยนตนเองเป็นเจ้าของกิจการได้ อาจมองหารายได้จากลิขสิทธิ์ การเป็นเจ้าของกิจการ โดยมากอาจจะต่อยอดมาจากการประกอบอาชีพส่วนตัว เมื่อประสบความสำเร็จก็ขยายสาขา หรือเพิ่มสินค้า แตกธุรกิจไปเป็นสาขาต่าง ๆ ที่สำคัญ แต่อาจจะมาจากการเป็นลูกจ้างมาก่อนก็ได้ ซึ่งมักจะมาจากการเป็นนักขายที่

เก่ง และเริ่มมองหาสินค้าที่ตนเองจะนำมาขายเองได้ แทนการเป็นลูกจ้าง ทำให้เกิดเป็นธุรกิจ แต่เจ้าของธุรกิจ จะต้องจ้างคนเก่งมาช่วยทำงาน กำหนดที่ตั้งของร้าน จัดการเกี่ยวกับการเงิน และวางแผนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ คนที่เป็นเจ้าของแม้ไม่เหนื่อยกายก็ต้องเหนื่อยใจ มีความรับผิดชอบมากกว่าลูกจ้าง คือ ไม่ได้ทำงานตามเวลา และต้องพบปะผู้คนทั้งที่ตนเองอยากพบหรือไม่อยากพบ แต่เพื่องานก็ต้องทำ ต้องรู้จักการจัดการคน และเงิน แต่ผลตอบแทนก็จะมากขึ้นด้วย รายได้ไม่มีขีดจำกัด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการของตนเอง

ในยุคนี้ คนเราควรมีรายได้มากกว่า 1 ด้านจากทั้ง 4 ด้าน ถ้าเรามีรายได้จากงานประจำ ควรลองศึกษาช่องทางหารายได้อีกฝั่งหนึ่ง เช่น การร่วมหุ้นในการทำกิจการ การลงทุนด้านอื่น เช่น หุ้น อสังหาริมทรัพย์ ฯ เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นคงและมั่งคั่งให้กับตนเอง ลดความเสี่ยงหากมีความผิดพลาดในด้านใดด้านหนึ่งของการเงิน แต่ก็ไม่ใช่มองแต่ความมั่งคั่งประการเดียว การมองความสุขในชีวิตก็มีความหมายด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อเรามีความสุขในการทำงานนั้น ๆ แล้ว งานนั้นก็มักจะทำให้เรามีการพัฒนา มีจุดเด่นต่าง ๆ ที่ทำให้เราแตกต่างจากคนอื่น อันเป็นช่องทางของการสร้างรายได้ หากมองแต่ร่ำรวยประการเดียวอาจสูญเสียความสุขในมิติอื่น ๆ ไปก็ได้ เงินก็เป็นสิ่งสำคัญ แต่อย่ายอมให้เงินมาครอบงำความคิดเห็น และความเป็นตัวตนของเรา ความสำเร็จของแต่ละคนไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกัน และความสุขของคนเราก็ไม่เหมือนกัน ความร่ำรวยอาจนำมาซึ่งความพึงพอใจ แต่ไม่ใช่ความสุข

ความพึงพอใจ เป็นเรื่องของความรู้สึกที่มักสัมพันธ์กับ การได้รับ

สิ่งของ การไปนั่งทานอาหารอร่อย การไปนั่งดื่มสุรา และเมื่อเวลาผ่านไป ความรู้สึกนั้นก็จะหายไป และบ่อยครั้งก็จะนำไปสู่การเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพ เช่น การดื่มเหล้า หรือการทานอาหารอร่อยมากเกินไป ฯ

ความสุข เป็นเรื่องของความรู้สึกที่ไม่สัมพันธ์กับสิ่งของ เวลาผ่านไป ความรู้สึกนั้นก็ยังเป็นสุขได้อยู่ เช่น การได้นั่งพัก การนอน การทำสมาธิ การภูมิใจกับชีวิตที่ผ่านมา หรือการทำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับสังคม ของเหล่านี้เมื่อนึกถึงก็ก่อให้เกิดความสุข

ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ ได้จาก www.minsenconcept.com